

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 18 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volitev v Tržiči.

(Izvirni dopis iz Kamnika.)

Še nam trepeče srce radosti, ko prijemljem za pero k temu poročilu. Kako tudi ne bi, saj je bila borba tako huda, izid tako dvomljiv, tako negotov! A pravična stvar je zmagala in trditi smemo, da je bila višja moč z nami, kajti tudi srečna naključja pripomogla so nam do tako slavne zmage. — Kdor še ni volil v Tržiči, ta ne ve, kaj je volilni boj, še manj pa, kdor ni volil v tacih razmerah, kakor smo volili pred dvema dnevoma mi. — A tukaj nekoliko posameznostij.

Dan pred volitvijo opazovalo se je v Kamniku živo gibanje. Delalo se je na vse kriplje, vendar dolgo časa ni bilo posebnega upanja. Opoludne še smeli smo se zanašati le na 45 glasov. Marsikateri, ki je prej obljubil, da pojde volit, majal je z glavo, tembolj, ker je došel iz Radovljice telegram, da je grofu Thurnu že zagotovljenih 90 glasov, in ker se je tudi v Kamniku hudo delovalo zoper našega kandidata, ne samo od nemškutarske strani, ampak tudi od strani, od katere bi tega nikdar ne bili pričakovali. Malo pred poludnem dobil je Keceľ brzojav, v katerem se je prosilo za obilo udeležbo in ob jednom telegrafovalo se je od Radovljiške duhovščine na kaplana Kamniškega v enakem smislu. Popoldne odpeljal se je Keceľ s svojo gardo, z dvema adjutantoma namreč in štirimi ženskami bolj nižje vrste. — A vse te čudne razmere neso nas zmotile. Pričelo se je še živahneje delovanje — in zvečer trdilo se je, da je 100 glasov naših. Sladka nada se nas je polastila, a tudi strah, da nam od teh 100 glasov ne vzame polovico noč. — Ob dveh zjutraj hoteli smo odriniti. Mnogi neso se ulegli k počitku, a tisti, ki so to storili, bili so že ob 1. po polnoči pregnani iz postelje. Sedaj je bilo uporabiti vse moči. Zdaj pa zdaj se je klicalo: tega še ni, tega ne bo, ta se je skesal itd. A naš strah

do malega ni bil opravičen. Pri Franu Rodétu smo se zbirali in kmalu se je videlo, da so Kamničanje mož beseda. Manjkalo je samo treh, jeden je bil v resnici bolan, dva pa sta prelomila častno besedo, najbrž po pritisku svojih višjih. — Mej nami bilo je 20 žensk, ki se, obljubivši iti z nami, neso strahšile truda na dolgem potu. Čast jim za to! Tako oddrdral je voz za vozom proti Kranju. Tu zaužili smo zajutrek in ugibali smo, kako bo pač izpalo. Zvedeli smo marsikaj, kar nam ravno ni dajalo poguma, a vrniti se, o tem ni bilo govora. Od tu dalje odpeljali smo se skupno na 43 vozeh, ker nas je volilce še nekaj družih spremljalo. Tržičanom smo vsakako imponirali s svojim prihodom. A tu bi se nam bila precej v začetku kmalu napravila zmešnjava, kajti bili smo sprejeti od strani Tržičanov z zagotovilom, da bodemo volili sami, da se je odpovedal grof Thurn in da jo je Keceľ s svojo izborno družbo popihal, ter se podal na Brezje na božji pot (?). Na božji pot Keceľ ni šel, a popihal jo je res. Grof Thurn telegrafira je namreč v istini, da se odpove. Pol ure pozneje prišel je drugi telegram iz Radovljice: „držite se hrabro, mi pridemo mnogobrojno“. — A Keceľ sedel je takoj strah na srce in, ne da bi bil le počakal na boj, ukazal je svoji hrabri armadi: „izginimo“! Škoda, da ni imel veteranske uniforme na sebi, ki mu tako dobro pristoji, veteranci bili bi videli, kako pogumnega glavarja da imajo.

A oni telegram, ki je pokopal nasprotno stranko, bil bi tudi nam kmalu pogubonos. Tudi naši volilci so prehitro verjeli in le opreznosti nekaterih posameznih se je zahvaliti, da so vse volilce, kateri so se bili v nadi, da nobenega boja ne bo, raztresati začeli, spravili skup. Bati se je bilo, da bi se komu niti potrebno ne zdelo iti glasovat, mené, da je zmaga itak gotova. Vender, ko se je vsacemu posameznemu povedalo, da je nevarnost velika, da pridejo Radovljičani in da sta se tudi za

Keceľom že odpeljala dva voza, ter da se je za njim tudi telegrafovalo, tedaj smo se zopet združili in drug na drugega pazili, da se nobeden odstrani ni.

Radovljičani nasprotniki so res kmalu prišli, a prej bilo jih je nekaj tukaj, ki so hoteli glasovati z nami. To nam je bilo nepričakovano. Skoraj neverjetno se nam je zdelo in bali smo se, da ne bi omagali, tembolj, ker je prišla iz Radovljice tudi duhovščina, ki je bila za nasprotnega kandidata. A kmalu smo se prepričali, da nam stoje nasproti značajni možje in vrle žene. Skoraj razžaljeni so bili, ko smo izrazili bojazen, da ne bi uplivala duhovščina pri njih. „Duhovščino poslušamo v cerkvi, kadar nas božjo besedo uči, a svojega naroda izdajati nas ne bode nikdar naučila, mi stojimo za dra. Samca,“ — tako so trdili, tako so storili, — hvala in slava jim!

Bilo je čez 10. uro, ko se je pričelo glasovanje. Oddala je komisija svoje glase, vse za Thurna, le dva od nas, ki sta bila tudi vmes, za dra. Samca. Potem je glasoval Tržič — ves za Thurna, jeden sam glas pa je za dra. Samca. Zaničljiv smeh videli smo na obrazih Tržičanov. Prišli so na vrsto Radovljičani; slišal se je le grof Thurn imenovati, samo 12 bilo jih je za nas; to so oni, ki so prej besedo dali, z nami voliti. — Grof Thurn imel je 81 glasov, a dr. Samec 13. Kaka razlika! Tržičani delali so že ironične opazke in pripravljali so že stare piskre, zvonce in piščali, da bi nas bili primerno domov spremili, kakor se spodobi za izobraženi Tržič. — A sedaj pride Kamnik na vrsto in 98krat ponavljalo se je ime: dr. Samec! Kaka osupnenost polastila se je nasprotnikov že tedaj, ko je bilo 81 proti 81! Udje volilne komisije zapuščali so vsak trenutek sobo ter dajali zunaj ukaze, in pričelo se je mej Tržičani strašno agitovanje. Najbolj odlikoval se je pri tem župnik Špendal, to je tisti, ki je javno izpovedal, da odda raji glas Dežmanu, nego dr. Samcu. In da je to istina, je tudi

LISTEK.

Pillone.

(Danski spisal Viljem Bergsöe, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

„Večkrat kak malenkosten slučaj prouzroči veliko spremembo v človeškem življenju, to skusil je tudi Pillone. Na trgu bival je majhen knjigotržec, v njegovem oknu ležale so nekatere stare knjige z obledelo pisavo. Deček si je izbral ta del trga za njegovo vsakdanje stališče, ker je tu bilo solnce najgorkejšje in je dobil od odhajajočih gostov umazane gostilnice kak košček kruha, ali kak grano. Ali živemu dečku bilo je dolgčas, ker nikogar ni bilo, ki bi se bil hotel igrati z njim, pri oblasteh varstva prositi pa tudi ni maral. Zdaj se je iz dolgega časa podil po ulicah s psi brez gospodarja, in tolažil glad s tem, da jim je iztrgal plen iz gobca, potem si je pa počikal košček oglja v kakem smetišču in risal z njim po ploščah in belih hišnih zidovih.“

„Ko je nekega dne na zid risal črke, ka-

keršne je videl v knjigoprodajalčevem oknu, začutil je, da ga je neka roka potapljala po rami. Bil je nekdo, ki je bil prijazen z njim od očetove smrti, a deček bil je tako boječ, da je kar hotel pobegniti. Bil je stari pisar, katerega je Pillone dobro poznal, mož, ki je sedel doli pri luki pod slamnato streho in pisal ljudem pisma po deset tornes. Hotel je zdaj razširiti svojo obrt, in ker je videl, da ima deček sposobnosti za to umetnost, ki je v Amalfiji po pravici veljala za jako težavno, rekel je Pillonu, da ga hoče posvetiti v njene tajnosti, in Pillone sprejel je to ponudbo z veseljem — saj je bil v erci jako ponosen na to, da se bo učil pisati!“

„Kako različno bilo je življenje, ki se je zdaj odprlo živemu dečku od onega, ki ga je imel do zdaj! Mislil bil bi, on ne bo imel dovolj potrpljenja dan na dan s svojimi žilastimi prsti delati te črte in kljuke, katere je zahteval njegov malo pedantičen učitelj, ki dajó pisavi lepoto in gibčnost. A Pillone delal je tako neutrudljivo kakor čebela: čutil je, da je v tej tajnostnej umetnosti skrita strašna moč, da bo z njeno pomočjo lahko gospodoval nad svojimi sovrstniki. In gospodoval — bila je prav za

prav ta besedica, ki je napolnevala dečkov duh; on se je učil, kaj se pravi biti sužen!“

„Od starega pisarja prišel je v pisarno Amalfijskega beleznika; ko je spremlil jedenkrat tega po opravkih v Neapolj, dobil je službo pri najslavnejšem odvetniku v tem velikem mestu. Zdaj je bil pri svojem cilju. Zdaj ni bil več zaničevan sin kozjega pastirja, ki je s pastirsko piščaljo v roci hodil od hiše do hiše in se globoko pripogibal za vsak grano; bil je gospod, nosil je črno obleko in stanoval je v palači; a to ni bilo zanj še zadosti, hotel je biti še več.“

„V Amalfiji prebral je že vse knjige, kar jih je imel stari knjigotržec v svojej prodajalnici, življenje svetnikov in polzke romane, zgodbe mučnikov in velikih vojskovodij, narodne pesni in pravljice — zdaj so pa prišli Tasso, Petrarca in Metastasio na vrsto; — to bil je svet luči, čudnih podob, velikih dejanj, basniških pošastij in človeških src s svojimi najresničnejšimi in najganjlivejšimi čustvi. Kako ga je veselilo, da se je naučil čitati in obžaloval je, da jih vidi vsak dan na tisoče, katerim so ti pesniki mrtev zaklad, za katerega še ne vedó.“

dokazal. Letal je kot besen, in vlačil je vkup stare in razcapane ženske in umazane može. Jeden priprostitih volilcev, videvši to, vzkliknil je: „Danes izdala je duhovščina našo narodnost in našo . . .!“ —

Kmalu bilo je toliko Tržičanov skup, da smo morali obupati. Od nekaterih se nam je pač zdelo, da pribajajo po dvakrat, a poguma nasproti tujim ljudem nismo imeli, da bi jih bili ustavili, ker bi se bili vender le lahko motili.

Bilo je že precej čez poludne; Kecla, katerega smo mi in Tržičani pričakovali, ni bilo. Šel je bil po drugej poti, nego je bil povedal, in nesta ga dobila za njim hiteča vozova. To je tisti slučaj, ki nam je pripomogel do zmage. Deus bene vertit! — Zahtevali smo sklepa. Predsednik komisije vpraša: „nobenega več tukaj?“ „Nobenega!“ je bil odgovor. Drugič, tretjič, četrtič ponavljal je predsednik vprašanje: „nobenega več tukaj?“ — odgovor bil je vselej: „nobenega!“ — „Tedad je volitev sklenjena,“ — in komaj je predsednik to izgovoril, zadonel je iz več kot 100 grl gromovit „živio!“ a mej tem drvila sta se še dva volilca v sobo, — prepozno! Čez trg hiteli smo takoj proti svojim vozem, ne čakajoč razglasenja rezultata, ker smo ga itak znali in donela je na ušesa poparjenim Tržičanom ponosna „Naprej zastava Slave!“

Poslovivši se od vrlih Radovljčanov, odpelali smo se takoj proti Kranju, kjer smo imeli skupni obed. Tukaj preskrbeli smo se z zastavami in okolu štirih odpeljali se skupno proti domu. Po vseh vaseh, kamor smo prišli, vihrale so trobojnice, pokali so možnarji in doneli žvioklici. A glavna stvar bila je v Kamniku. Podrobnostij vender ne bom opisoval, omenim le toliko, da so nas sprejele Kamniške gospice, društvi: požarna bramba in „Lira“, da so grmeli možnarji, da se je bila preskrbela godba in da je vse mesto vihralo v zastavah. Vse je bilo zvonjav, vse je vriskalo od veselja, ko je vseh 43 voz okičanih z zastavami peljalo se do konca mesta in potem po drugem potu zopet nazaj na glavni trg, tja pred hišo slavnega Kecla, kjer so pevci obdajajoč voz novoizvoljenega poslanca zapeli tri pesni, kjer je donela na ušesa nasprotnikom vesela godba, kjer so ognjegasci dvignili dr. Samca iz voza, v katerem so ga obdajali šopki, darovani mu po Kamniških gospicah. To je bila ovacija, a dr. Samec jo je zaslužil!

Le na štirih krajih vejala je žalost: v župniji, v Kecljevi žganjariji, v posameznih samostanskih celicah in v famoznej pisarni dr. Pirnata! Kako čudna verižica je to, ki se je sklenila nasproti ogromni večini Kamniškega prebivalstva! Kako radi bi verjeli, da mej temi štirimi faktorji ni bilo sporazumljenja in skupnega delovanja, ko bi to še bilo mogoče po tem, kar smo na svoja ušesa slišali in na svoje oči videli! — Vprašamo duhovščino: Kdaj je naš narod zaslužil to, da se združite z njegovimi nasprotniki? Naj bo! Vsa duhovščina ni taka in upamo, da se bode ta zopet vrnila na tisti pot, katerega bi nikdar ne bila smela zapustiti!

Kamničanje pa so lahko ponosni sami nase in ponosna je lahko nanje cela slovenska domovina. Slava!

Volitve v veleposestvu.

Ob 10. uri dopoludne so se zbrali kranjski veleposestniki v dvorani deželne hiše. Vseh vkupe prišlo jih je 47, od katerih pa je vsak še imel pooblastilo od družega veleposestnika. Pri volitvi volilne komisije je bilo oddanih 94 glasov, od katerih so dobili gg. baron Apfaltrern in tovariši 48, kandidatje naše stranke 46 glasov. Potem se je pričelo glasovanje.

Pri volitvi je Apfaltrernova večina v volilnem odboru uporabljala svojo oblast z ono brezobzirnostjo, katere je vajena iz Auersperg-Lasserjevih časov. Ko je videla, da narašča število konservativnih volilcev, začela je ometavati njihova pooblastila, dasi so bila popolnem postavno narejena. Pri jednem je Apfaltrern ugovarjal, da ne more brati podpisov, pri drugem, da ni legalizovano itd. — Nasprotno pa so smeli voliti celo mrtvi, da so le njihovi glasovi bili nemško liberalni. Gg. grof Thurn in Savinšek nesta našla milosti pred očmi Apfaltrerna in se morala umakniti Dežman-u in Schrey-u. Vsled tega sta grof Thurn in Savinšek, ki sta se mislila zdržati volitve, prišla in glasovala — za nemškutarske kandidate, le mesto Deschmana in Schrey-a sama za se.

Na ta način je Apfaltrern konservativnim volilcem kratil volilno pravico, pristašem svoje stranke pa imobil. Oglašalo se je vsled tega več protestov in v deželnem zboru bode razsojevati o postavnosti te čudne volitve.

Ob 1/2 3. uri je bilo glasovanje končano in potem se je volilni akt za 1/4 ure pretrgal.

Ob 4. uri popoldne še ni bil znan oficijalni rezultat, vender je toliko gotovo, da so konservativni veleposestniki za par glasov zaostali.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 15. junija.

Delegacijam, ki se bodo sešle letos na Dunaji sredi oktobra, predložil se bode, kakor se poroča, naknadni kredit za l. 1883., zadevajoč pokritje stroškov za potovanje korunacijskega poslanstva v Moskvo. Ti stroški znašajo kakih 60 do 70 tisoč goldinarjev.

O stanju **nemških liberalcev v Avstriji** priobčuje „Pester Lloyd“ dopis imenitnega avstrijskega politika, kateri stoji baje nad strankami, v katerem se bere mej drugim: Nemci so bili prej polni prevzetnosti in preširaosti proti svojim političnim nasprotnikom, zdaj so brezmiselni in obupani; ta sprememba ni dostojna politične stranke. Poprej so ustavaki sistematično pomanjševali vse, kar je bilo slovenskega, ter smešili delovanje Slovanov; nasproti pa so najmanjšo nemško demonstracijo razupili kot jako imeniten političen čin. Pretiravalo se je neizmerno, in to pretiranje se je

maščevalo. Resnica, o katerej neso hoteli Nemci ničesa slišati, katere neso hoteli priznati, prodrla si je sama pot. Slovani neso bili tako slabi, kakor so to opisovali ustavaki, ter so uporabili to svojo silo; in zato obupavajo zdaj Nemci, mesto da bi možko delovali. Prej neso videli sovražnika, zdaj pa rešitve ne. . . Da ne manjka pri tem tudi napadov na sedanjo večino, je samo ob sebi umevno.

V sredo sestel se je v **nizeavstrijskem** deželnem zboru voljeni posebni odsek, kateri ima obravnavati predlog dr. Dinstla, glede upliva šolske novele na blagostan dežele. V občni debati pogrevali so se že znani napadi na to novelo in napadale so se tudi novejši čas izdane naredbe za izpeljavo nove šolske postave, katere v mnogem oziru zopet utesnujejo polajšanja, ki jih daje novela. Po daljšej razpravi volil se je pododsek, obstoječ iz poslancev Dinstl, Suess, Raab, Lustkandl in Weitlof, kateri bode imel nalogo, odseku v kratkem predložiti poročilo o tej zadevi.

Šlezijški deželni zbor, ki se je bil sešel v dan 28. maja, dokončal je že svoje obravnave. To zasedanje je bilo jako mirno; samo jedenkrat se je motila tišina navadnih deželnozbornskih opravil, ko se je po vzgledu nizeavstrijskega zbora tudi v Šleziji šolska novela privlekla v razgovor deželnega zbora. Deželni odbor šlezijški ima nalogo razmotrivati upliv šolske novele in ima v prihodnjem zasedanju o tem poročati.

Vnanje države.

Po telegrafičnem poročilu „Pol. Corr.“ iz **albanskega** Skadra z 9. t. m. vladalo je zadnje dni ondu pomirje. Razgovori Hafiz paše z Hoti in Castrati ostali so brezuspešni. Razen rodov Šala in Šoši, kateri so se s slednjimi zvezali ter poslali jim podpore, ostali so drugi gorci nevtralni. Tudi Hafiz paša dobil je podporo Telegrafiska zveza mej Skadrom in Tuzi ni še popravljena. — O zadnjih bojih dobila je „Pol. Corr.“ naslednje poročilo: Hafiz paša šel je bil na povelje Porte, da izvede odstop zemlje Črnejgori, dne 2. t. m. s 6 bataljoni, gorsko baterijo in 2 Kruppovima topovoma v Tuzi. Pred vojaštvom šli so trije mozlimski in trije kristijanski posredovatelji, da bi pri Castratih izposlovali svoboden prehod. Ko so se Castrati temu upirali, pričel se je ljut boj, ki je trajal od poludne do večera. Pomorsko brodogeje razdejal je mej tem s strelj vas Castrati. Dne 3. t. m. ponovil se je boj in je trajal od jutra do pozne večeri. Izgube na obeh straneh neso znane. Šala in Šoši nameravajo napast garnizijo v Skadru.

Norveško državno sodišče nastavilo je obravnavo proti zatoženemu ministru pivosedniku Selmerju, na zahtevanje akcijskega odbora, ki ga je postavil odelsting, in pa advokata najvišjega sodišča Dahl-a, na dan 7. avgusta, ter je ministra z odprtim pismom povabilo na ta dan pred-se. Še le tedaj bode državno sodišče ukrenilo o tem, je-li se ima proti vsem ministrom, kakor so sami želeli, sočasno obravnavati, ali pa proti vsakemu posebej. — Iz Stockholma se poroča, da je kralj prevzel odstop državnega ministra grofa Posseja ter imenoval prejšnjega državnega sveteta Thysselja državnim ministrom. Drugi člani državnega sveta ostanejo na svojih mestih.

Dopisi.

Iz Varšave 12. junija. [Izv. dop.] (Požar gledališča Rozmaitošči) In bilo je okolu de-

„Poleg teh studij pa ni pozabil družih, ki so mu imele priresti čast in silo. Ko je utihnil dnevni hrup in so se zaprle pisarne, učil se je pravoznanstva s tako marljivostjo in s takim veseljem, da je kmalu preskosil vse svoje tovariše. A kmalu so se mu pristudili postavni paragrafi in ta zvita razlaganja, ki so baje za to, da se more zlučiti oreh, ter za se ohraniti jedro in pripraviti naspotnika, da se spodtakne ob lupine. Bil je v odvetniškej praktiki priča marsikake zvižaje, marsikakega krivega dokazovanja in pogostne porabe oblikinih pomot nasprotnikovih, s čimer se je zatrla kakor solnce jasna pravica, in zvalila se krivica na udove in sirote: vse se mu je zdelo podobno boju z ostrupljenimi puščicami ali pa zavratnim napadom; iz temne pisarne izza zaprašene pisalne mize in visoko naloženih aktov gledal je s skrivnim hrepenenjem prekrasno uniformirane častnike, ki so korakali na čelu svojih oddelkov h kraljevej palači.“

„Ko so se mu prignusile zvite spletkarije pravdarstva, skušal je svoj duh za odškodovanje drugače izobraziti. Vdčil se je v slikarstvo in godbi; parkrat je celo v veliko veselje svojih tovarišev

nastopil kot igralec in pevec na gledališčnem odru. To vse bilo je njemu samo za kratek čas, pa ni moglo zadovoljiti njegove goreče duše. Njegove sanje plavale so vedno v romantičnih barvah pred njegovo dušo, sanje, da bi gospodoval, če tudi le čez jedno samo pest vojakov; da bi vladal in zapovedoval, izvrševal velika dela, postal slaven general, poveljnik v San Elmo — to je vse, s čimer se je bavil njegov duh po noči in po dnevi. A kako to doseči? Saj je bil sin kozjega pastirja in roparja!“

„Poleg teh častilakomnih sanj, ki so mu ropale mir, ovladalo ga je pogosto neko otožno čuvstvo, ki ga je zamoglo narediti mehkega, kakor otroka. Nikdar ni pozabil tega nežnega, čudovitega, otročjega bitja, ki je na ječinem dvorišči plesalo po glasovih njegove pastirske piščali. Ona je že zdaj morala biti odraščena dekica, lepa kakor ta, katero je videl v sanjah, katerih ni bil nikdar pozabil. Kolikokrat je mislil na njo, ko je v tihotapskem čolnu ležal na straži, ali pa s kakega osamelega grebena oziral se na vse strani, in so bučali valovi pri njegovih nogah! Kako bi se zdaj začudila, ko bi ga zopet srečala in videla, kako se je spre-

menil! Silno je hrepenel po tistem trenutku, ko bi se to zgodilo; kajti čutil je, da le ona more postati kraljica njegovega srca. A v kakih okoliščinah se bosta zopet videla? Od prvega dne, ko je prišel v Neapolj, prehodil je vse ceste in ulice, pa nikjer ni mogel najti nikakeršnega sledu. Tudi je boječ obiskal San Elmo in šel na dvorišče ujetnišnice, kjer je tekla prva kri od njegove roke. Stari ječar bil je že mrtev, o njegovej hčeri, „lepej Filomeli“, pa neso vedeli družega, kakor da je odšla k svojim sorodnikom v gore. Poprašal je pri sorodnikih po njej in zvedel, da je zopet odšla v Neapolj — pa nihče ni vedel kam.“

„Bilo je na pustni večer. Dolga Toledska cesta bila je cel dan polna veselih, šumečih mask, ki so se zbirale okrog Karlovskega gledališča, kjer je imela biti velika maskerada. Gledališče bilo je svitlo razsvitljeno, zunaj so pokali švigalci mej tolpo, pri njih zapazil si Pillona, kot vodjo neke gruče mask, ki so hoteli obhajati poslednjo pustno noč do svitloga jutra. V teatru zbralo se je vse, kar je bilo mladenčev in krasotic v Neapolji, in sredi teh bleščečih mask plazil se je Pillone sam okrog, ločen

vete ure zvečer, ko smo se zbrali pri „szklanki hrbate in keliszki vodke“, in bolj jezični razpravljali so že na dolgo in široko veselje in trpljenje človeškega življenja, — kar se začuje z ulice upitje in krik: „gledališče Rozmaitošči (Variété) se pali!“ Co? cós? — in osupnjena umolknila je vesela družba, da bi bil stari Virgil kar zapel: vsi so molčali in usta široko odprta držali! —

Bila ni šala. Krvavo žareče svetilo se je nebo. Gosti dim se je leno dvigal v kvišku in sredi mej njim mrgolel je že roj iskri; — le trenutek še — zagrmelo je — ostrešje prodre velikanski plamen, visok kakor nasproti stoječi stolp rotovža.

Kdo popiše strah, obupnost ter kričanje na tisoče in tisoče broječe množice. Nihče se v prvej osupnosti ni domislil, da se ta večer v gledališči Rozmaitošči ni igralo. Hvala Bogu, da se ni! Prizori à la Ringtheater bili bi neizogibljivi, če ne še strašnejši.

Varšava ima pet gledališč. Rozmaitošči je jedno manjših, ali jako priljubljeno in razprodano vsaki večer; poslopje je bilo staro in na veliko opero tako prizidano, da se je spojilo z njo popolnem v jedno palačo. Uhod bil je le jeden; po 20—30 lesenih ozkih stopnicah prišlo se je do prvega nadstropja in tu je bil še le parterre; do galerije — zvane „paradiž“, bil je pot pa že kar trnjev kakor sploh do paradiža, nehote je vskliknil: me voila, kdor je gori dospel. Mostovži vsi ozki, nizki in leseni; lahko je misliti, koliko bi se jih bilo rešilo v takem položaji.

Tu bi se bilo tudi lahko reklo: „Lasciate ogni speranza, voi ch' entrate.“ Gledališča samega na sebi je torej prav malo škoda, bala se je vse le za opero. Že je pokala razbeljena opeka in večkrat objeli so ostrešje ognjeni jeziki — k sreči bila je noč tiba in mirna; da še več — o polnoči ulije se silna ploha na plamteče tramovje in pevska hiša bila je rešena in z njo morda pol Varšave. Kako se je požar zanetil, ne ve se gotovo. — 24 ur poprej — in jaz bi menda Vam ne sporočal o tej nesreči!

„Memento, pogorelo boš!“ tako naj bi se bralo za naprej na vsacem gledališči! —

T. Bruno.

Domače stvari.

— (K prihodu Nj. Veličanstva.) V slavnostnih dnevih pridev Ljubljano tudi deputacija hrvatska klanjat se presvitlemu cesarju. Deputacijo, obstoječo iz dveh nadškofov in šestih magnatov, vodil bode ban hrvatski, grof Pejačević.

— (Volilna shoda veleposestnikov.) V Hotel Europa se je na vabilo g. grofa Hohenwarta sinoči zbralo 21 veleposestnikov konservativne stranke. Sklenili so z ozirom na blizu jednako število glasov obeh strank v veleposestvu ponujati nasprotni stranki kompromis, po katerem naj bi

od svojih prijateljev in mučen od svojih skrivnih mislij: da bi kedaj gospodoval, dosegel slavo in potem kronal kraljico svojega srca.“

„Zdaj ga je nek pisan harlekin potipljal prijazno po rami; pokazal mu je v kot, kjer je šumel vodomet in so pomeranče delale senco s svojim temnozelenim listjem, potem je pa odšel s porogljivim smehljanjem.“

„Pillone stopil je bliže in pogledal čez listovje. Pri bogato obloženi mizi sedeli sta dve osobi: mlad mož, oblečen kakor se nosijo Benečanski plemenitaši, leno naslanjajoč se nazaj in pokušajoč peneči šampanjec, kateri je držal v roci, in mlada deklica v modrej svili; z biseri preprežen pajčolan visel je čez njena lepa pleča. Bliščeče dragocenosti bliskale so se na njenih prsih, masko bila je snela, in na njenih visokonakupičenih zlatorumenih laseh, ki so bili vsi prepleteni z biseri, zibala se je živorudeča roža z demanti, podobnimi rosnim kapljam.“

„Omahujoč stopil je Pillone bliže in pripognil veje na stran. Ni bilo več dvombe — tako se imata zopet videti! Bogati zapravljevec, razuzdani sin nekega mogočnega plemenitaša bil je, pri komur

vsaka stranka imenovala pet kandidatov, ki bi se potem jednoglasno volili brez volilnega boja. Svoj sklep so pismeno naznanili v kazini zbranim volilcem nasprotne stranke, katerih je bilo tudi kacic 21 skupaj. Čez dolgo časa je bil grofu Hohenwartu dostavljen odgovor, v katerem se odbije vsaki kompromis. Slovensko-konservativni volilci so potem sklenili vse kandidate iz svoje srede postaviti, le g. grofa Thurna in g. viteza Savinška so vzeli v kandidatno listino, ker sta ta dva gospoda izrekla se za kompromis. Pismo, v katerem se je kompromis odbil, podpisala sta gg. barona Apfaltrern in Schwegel, po domače Balohov Jože.

— (K volilnemu gibanju) piše se nam z Vrhnike: Nemškutarje naše Vrhnške je zopet zarsrbelo po pregrešnih udih, da so morali preobrniti nekoliko kozolcev nemškutarski tragikomediji na čast! Na prste bi jih človek lahko seštel in še bi preostajalo nekaj prstov — ali vender so čutili potrebo, izpostaviti se v Postojini, vsem pametnim ljudem za smeh. In našla se je tudi Marta, jezična nemškuta, kateri tudi je „le eno potrebno“: kuhavnica pa šivanka, — ali ona neče biti Marta, zato peljala se je s svojim soprugom, da je pomazilila svojo radevednost ter oddala glas „für den schönen Edi“ v Postojini. Srečna taka žena, ki ima moža tako mrzlega in tako malo ljubosumnega! Pa kako je bila ta narobe-Marta zavzeta za lepega Postojinskega Edvarda! Narodnega volilca, ki je bil prisedel na njen voz, opikala je s svojim jezičkom, a potem pahnila ga na cesto, ker ni tako ljubil, kakor ona! Ubogi mi, če bi bile vse ženske tako ljubeznive! — Napreči je dal tudi „der würdige neffe des würdigen onkels Dežman“, da je volil Deu-a, ki bi tudi v uradniškem njegovem imenu oponiral sedanji cesarski vladi. Doktorsko svojo učenost je baje pozabil bil doma, ker sicer bi bil svojemu prijatelju, Golobovemu Froncu, dal svet, naj se vrne, če tudi sredi pota, domov in naj ne hodi v Postojino na uro gledat. Tako pa se je zgodilo, da Golobov Franc voliti ni smel ter je oditi moral s spomina vredno blamažo! Tako se je smešila Vrhnška nemškutarija zadnji terek. Smešno pa je že to, kar mislijo ti politični zapečkarji, da bodo oni rešili nemštvo na Kranjskem, sedaj ko so že druge bolj žlahne miši zapustile ladijo, katera se ima potopiti ta trenutek „sine crux, sine lux“!

— (V zvezi z razstavo živine in poljedelskega orodja) v Ljubljani bode tudi pokuševalnica (kosthalle), na tak način, kakor je bila pri zadnji razstavi v Gradci. Kdor se hoče udeležiti, naj se oglasi do 20. t. m. za potreben prostor ali pri kmetijski družbi ali pa pri trgovinske zbornice tajniku gosp. Murniku. V tej pokuševalnici točilo se bode vino, pivo, a tudi jedila bodo se dobivala.

— (Upravni odbor društva „Národní dom“) nas je naprosil, naznaniti vsim onim gospodom, ki jim je postal svoje srečke v razprodajo,

je sedela. Pillonu je srce otrpnelo kakor led, ježilo se mu je, vzplamtela je v njem divja želja po maščevanju, šel je domov, vzel bodalce seboj in vrnil se na maskerado, kjer je šumel šampanjec. . .“

„Dve uri pozneje obstal je prekrasen voz pred gledališčem. Beneški mladeneč in njegova spremljevalka usela sta se v voz in v diru odpeljala proti Giordino generale, pa nikdo se ni zmenil v pustnej noči, da se je beloopravljeni pulcinello obesil zadaj kakor sluga na voz. Pripeljali so se pred veliko palačo, pulcinello skočil je doli in urno odprl voz. Mladeneč je prvi stopil ven, nekaj se je zabliskalo in mladeneč ležal je v svojej krvi na tleh. Pulcinello je hitro zaprl voz, zgrabil vajeti, skočil na kozla in pahnil kočijaža doli; čez nekaj minut je že zginil voz po poti, ki drži v Posilippo.“

„Drugi dan neso v Neapolji družega govori, kakor o umoru nadepolnega knežjega sina. Ta dan bilo je jedno mesto prazno v pisarnici slavnega odvetnika Capparellija, in od tega časa bil je Pillone to, kar je: kralj tihotapev in viadar gora!“

(Dalje prih.)

da naj jih blagovolé pridržati, razprodajati in nerazpečane mu še le 15. decembra t. l. vrniti.

— (C. kr. poljedelsko ministerstvo) je nakazalo 1000 gld. za podporo tistim občinam, ki si hoté napraviti vodnjake in napajališča za živino.

— (C. kr. kmetijska družba kranjska) izdala je imenik svojih članov z l. 1882, oziroma, ker nečemo nikogar obrekovati: „Mitglieder-Verzeichniss der k. k. Landwirthschaftsgesellschaft in Krain 1882.“

— (Iz Šmarija pri Jelšah) poroča se v „Tribüne“, da je sodnijski pristav Gerčar pisalec vseh hujskajočih člankov v celjski „Nahtvahterci“, da je glavni agitator za nemški „Schulverein“ in da celo diurniste okrajne sodnije pošilja okolu v „Schulvereinovih zadevah“. A gosp. Gerčar zna tudi dobro računati. Župnik od sv. Štefana imel je od neke z otroci obilo blagoslovljene udove terjati precejšnjo kupnino. Ker ni dobil plačila, hotel je pri omenjenem gospodu uložiti tožbo. A g. Gerčar, namesto, da bi bil tožbo vzel v zapisnik, ukrenil je boljše. Prevzel je terjatev župnikovo v svojo last proti temu, da mu je župnik za cesijo odjenjal 40 gld. Uboga udova plačala je v treh dneh — toliko dobila je odloga — terjatev in g. pristav Gerčar utaknil je 40 gld. dobička v žep. „Tribüne“ obrača se zaradi tega do predsednika okrajne sodnije v Celji in pričakuje, da bode v takem slučaju postopal z brezozirno strogostjo.

— (Nove orglje v sv. Jakoba cerkvi v Ljubljani.) V sredo ob 6. uri poskusil je gosp. Förster nove orglje, katere je dobila po prizadevanji g. župnika Rozmana sv. Jakoba cerkev in katere je izdelal naš domači umetnik g. mestni odbornik Goršič. Kakor je izjavil gosp. Förster, so orglje res mojstersko delo, vreden vrstnik izvrstnih orgelj, katere je g. Goršič izvršil za frančiškansko in trnovsko cerkev v Ljubljani in za Ribniško farno cerkev. Orglje imajo 24 spremenov (registrov) in 1332 piščal. Posebno krasno izpeljana je mehanika orgelj; glas je mogočen, tako da sme g. Goršič ponosen biti na svoje delo. V nedeljo 17. junija se orglje ob 9. uri slovesno blagoslové in potem se služi velika maša, pri kateri bodo pevci sv. Jakoba cerkve pod vodstvom gosp. Belarja peli mašo od Kemptnerja, Offertorium od Stehleta in graduale od Försterja.

— (Umri) je Ladislaus Possek pri Ločab. Rajni bil nam je strasten nasprotnik in mnogokrat trčili smo z njim vkupe na volilnem bojišči.

— (Shod Slovencev) Ptujskih in Mariborskih je prihodnjo nedeljo 17. t. m. pri sv. Barbari pri Wurmbergu — če bode vreme lepo.

— (V Globokem) pri Brezicah zmagali so pri občinski volitvi narodnjaki.

— (V Slovenjem Gradci) izvoljen je načelnikom krajnemu šolskemu svetu ravnatelj Josip Barle.

— (Šolska mladina o šeststoletnici presvetle rodovine Habsburške na Kranjskem 1283—1883) zove se skladba (dve pesni z napevoma), ki je prišla na svitlo v Milicevej tiskarni v Ljubljani in je namenjena učencem in učenkam ljudskih šol za predstoječo slavnost 600-letnice. — Besede 1. pesni so g. A. Praprotnika, 2. pesni g. Funteka; uglasbil ju je g. L. Belar. — Oblika je ročna, tipe not velike in umevne, tisk lep. — Prodaje se iztis po 4 kr., 100 iztisov stane 3 gld. 50 kr., 500 iztisov 15 gld., 1000 iztisov pa 26 gld. — Priporočamo jo tedaj gorko slavnim krajnim šolskim svetom in šolskim vodstvom.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi v soboto 16. junija svojo redno zborovo sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Verificiranje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Slučajnost. b) Zabavni del s šaljivim berilom itd. Lokale: Friedl's Restaurant zum alten Stubenthor I. Wollzeile 40. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. K tej seji vabi najuljudnejše odbor.

Izid Volitve v veleposestvu.

Ob 1/2 5. se je skrutinovanje končalo. Izvoljenih je osem nasprotnih poslancev s 53 proti 47 glasom.

Grof Thurn, Schrey in Dežman imajo vsi jednako število glasov, tedaj se začne mej njimi nova volitev.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 15. junija. „Fremdenblatt“ konstatuje, da je finančni minister z ozirom na dosedanje dohodke davkov, in kolikor se jih je nadejati v drugem semestru, ne le v stanju spolniti svojo obljubo, da pokrije oni del primanjkljaja za 1883, ki ni pokrit po rentni emisiji z gotovino v blagajnicah, temveč, da se niti poslužil ne bode po finančnem zakonu 1883 danega mu pooblastila, da izda blizu 16 milijonov nominalne razdolžne rente (Tilgungsrente). Ker je znesek razdolžne rente blizu jednak onemu znesku, za kateri se je 1883 izdala pokrivača renta (Bedeckungsrente), tedaj sledi iz tega, da državno gospodarstvo za 1883 ne kaže nobenega primanjkljaja.

Zader 15. junija. Pri deželnozborskih volitvah v mestih in trgovinskih zbornicah v Dalmaciji izvoljenih je pet avtonomašev, pet narodnjakov. Izid dveh volitev še neznan.

Celovec 14. junija. V Rožeku prouzročili so otroci, ki so z žveplenkami igrali, velik požar. Cerkev v Rožeku in pri sv. Lamprehtu in 28 hiš je pogorelo. Škoda ceni se na 100.000 gld. Velika beda, ker je to v enem letu že tretji požar.

Budimpešta 14. junija. Sodnijski notar Nikolaj Gyurky ustrelil se je z revolverjem. Bil je preiskovalni sodnik zlasti v senzačnih slučajih, zadnjikrat v zadevi Maylatha. Samomoru povod bili so jako sitni razlogi. Bil je zadolžen in podkupljiv. Preiskava, katero je imel on preteklo leto zaradi velike tatvine pri Landauer-ji bila je ustavljena. Zdaj pa se je pokazalo, da so takrat sumničeni res krivi. Gyurky-a podmitili so baje tatovi.

Pariz 14. junija. Pomorskemu ministru došla poročila konstatujejo, da se pogajanje v Tonkingu povoljno vrši ter zanikavajo, da bi se Kitajska pripravljala za vojno. — List „Temps“ dobil je iz Šangaja depešo, ki slove: Lian Tsang izjavil je proti Tricou, da Kitajska neče napovedati vojne Francoskej. Tricou opomnil je na to, da se bodo redni kitajski vojaki, ki bi se zasegli v Tonkinu, smatrali roparjem ter postrelili.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
11. junija	7. zjutraj	734.69 mm.	+ 15.3° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	733.48 mm.	+ 24.0° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	734.52 mm.	+ 16.4° C	sl. zah.	jas.	dežja.
12. junija	7. zjutraj	736.12 mm.	+ 12.4° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	735.96 mm.	+ 22.4° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	736.56 mm.	+ 17.4° C	brezv.	jas.	dežja.
13. junija	7. zjutraj	738.00 mm.	+ 14.6° C	sl. vzh.	jas.	1.20 mm.
	2. pop.	737.52 mm.	+ 24.8° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	738.64 mm.	+ 18.0° C	sl. jz.	jas.	dežja.
14. junija	7. zjutraj	741.26 mm.	+ 15.6° C	sl. bur.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	740.51 mm.	+ 21.6° C	sl. bur.	obl.	
	9. zvečer	739.50 mm.	+ 18.2° C	sl. jz.	obl.	dežja.

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je ostal večinoma zelo nespremenjen; razdelitev je bila še precej enakomerna; razloček med maksimumom in minimumom precej velik. Temperatura se je za spoznanje znižala ter bila skoro povsod blizu normalna; ekstremi so bili vendar še precej večji. Vetrovi so postali precej močnejši in tudi zelo spremenljivi. Jednako spremenljivo, vendar največkrat deloma jasno, je bilo nebo; precej nestanovitno, če tudi ne premokrotno, vreme.

Dunajska borza

dné 15. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 65 k.
Srebrna renta	79 „ 10 „
Zlata renta	99 „ 05 „

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

5% marcna renta	93	50
Akcije narodne banke	838	—
Kreditne akcije	298	—
London	120	05
Srebro	—	—
Napol.	9	52
C. kr. cekini	5	68
Nemške marke	58	45
4% državne srečke iz l. 1854 250 gld.	121	—
Državne srečke iz l. 1864. 100	167	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	99	—
Ogrska zlata renta 6%	120	30
„ 4%	88	90
„ papirna renta 5%	87	05
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—
Dunava reg. srečke 5%	114	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	102	90
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—
Kreditne srečke	100 gld. 170	—
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	110
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	217	50

Poslano.

(4—16)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
iz GIESSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče piče,

I kas izkusan lek proti trajnom kašlju plućevine I želodca bolesti grkljana I proti mēhurnim kataru,

kas I elasticah za (PASTILLEN)

malini se kod Hinke Mattonija (Karlovi vari u Ceskoj).

Razpis tajniške službe.

Podpisana nadžupanija razpisuje s tem mesto občinskega tajnika z letno plačo 450 gld. in 50 gld. za kurjavo in uradnijsko pripravo.

Zahteva se v prvej vrsti popolno znanje slovenskega jezika v govoru in pisavi, a poleg tega po mogočnosti italijanskega in nemškega.

Razpis traja do 10. julija t. l.

Nadžupanija Dolina pri Trstu,

dné 7. junija 1883.

(397—3)

Nadžupan: Lampe.

Važno za gostilničarje!

Podpisani naznanja, da ima v zalogi

ledenice (Eiskasten)

vsake velikosti, v katerih se dado dobro hraniti jedila in pijače. (170—13)

Jan. Podkrajšek v Ljubljani.

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

marcno pivo

v zabojih po 25 in 50 steklenic

se dobiva iz (83—19)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

Pri Mioni: Madem z Dunaja. — Kurat z Dolenskega. — Tomaz iz Maribora. — Mithel iz Prage. — Mayr iz Grada. — Herrman iz Dresdenu.
Pri Malici: Pichl z Dunaja. — Wimmer iz Celja. — Amundner z Dunaja. — Slatorper iz Trsta. — Györfy z Dunaja. — Savinšek iz Metlike.

Tuji:
14. junija.

600letne slavnosti

prporoča podpisani

transparentne podobe

Njiju Velikanstev presvitlega cesarja in cesarice, cesarjeviča in njegove prevzvišene soproge, državnega orla in kranjski deželni grb, nadalje grbe vseh avstrijskih kronovin, kakor tudi lampijone v raznih barvah, lampce za razsvetljava s pravim lojem napolnjene in srebrno-steklene svetilnike.

Naročila za transparente in grbe prosim doposlati do 20. junija.

Peregrin Kajzel,

(384—2)

trgovina s steklom, Stari trg št. 30.

Deželna
Rogaška
slatina.

Uspešni lek za želodčne bolezni. Najprijetnejša hladilna pijača. V znanih originalnih in novih elegantnih Bordeaux-steklenicah po 1 in 1/2 litra. Dobiva se v vseh večjih prodajalnicah in restavracijah. Glavna zaloga pri gg. bratih Mayer na Dunaji, Josipu Hoffmann-u v Budapešti, Ertl-u & Krepesch-u v Gradcu in pri vodstvu v Slatini. (109—5)

Ljudska veselica.

Vsi oni, ki so se oglasili, da bodo ob ljudski veselici postavili kako stvar, se prosijo, da pridejo

v soboto 16. junija 1883 ob 7. uri zjutraj

na prostor veselice, kjer se jim bodo odkazala stajališča. (403—2)

Eksekutivni odbor
za ljudsko veselico.

V novič bistveno znižane cene!

KAVA

izvrstne kakovosti po pravi engros-ceni, iz znane razpošiljalne trgovine

Robert Kap-herr, Hamburg.

v vrečkah po 4 3/4 kilo prave vsebine (ne brutto 5 kil za netto-težo) z všeto poštarino in zamotanjem po poštnem povzetju: Avst. vr.

Rio, močen	gld. 3.25
Domingo, okusen	„ 3.60
Santos, jako močen, lep	„ 3.75
Java, svetlozelen, droben, močen	„ 4.10
Cuba, temnozelen, jako droben, močen	„ 4.45
Java II., zlatorumen, jako droben, omleden	„ 4.20
Java I., zlatorumen, jako fin	„ 4.60
Perl-Mocca, fin, zdaten	„ 4.75
Ceylon, modrozelen, plemenit	„ 5.30
Ceylon, Perl-, izredno fin	„ 5.40
Menado, jako finega okusa	„ 5.85
Mocca, pravi arab., lepodiseč	„ 6.45

Priporoča se zmes: Ceylon, Perl z Javo I. — Vse čiharne vrste kave so preresetane in izbrane, tedaj proste prahu in črnihi zrn. — O realnosti mojih pošiljatev dobivam sleherni dan najpohvalnejša priznanja. (153—13)

Neposredni kup — največja varčnost!

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

JE

LE HOUBLON

Franosk fabrikat.

PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko LE HOUBLON in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

MARQUE DE FABRIQUE

Cawley & Henry
Propriétaires du Brevet

CAWLEY & HENRY, alleinige Fabrikanten, PARIS

(191—6)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.